

Arrest

nr. 210 350 van 28 september 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 7 februari 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 januari 2018 tot binnenkomstweigering met terugdrijving – asielzoeker (bijlage 11 *ter*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN BEURDEN, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 december 2017 wordt de verzoeker, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, aan de grensdoorlaatpost op de luchthaven 'Brussel-Nationaal' staande gehouden. Hij dient aan de grens een verzoek om internationale bescherming in.

Op 2 december 2017 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) tot de weigering van binnenkomst met terugdrijving - asielzoeker (bijlage 11 *ter*). Op diezelfde dag beslist de gemachtigde tot de vasthouding in een welbepaalde, aan de grens gelegen plaats.

Op 20 december 2017 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 22 januari 2018 wordt de verzoeker ervan in kennis gesteld dat hij op 24 januari 2018 zal worden verwijderd naar Dhaka, Bangladesh.

Op 23 januari 2018 dient de verzoeker een tweede verzoek in om internationale bescherming. Hij wordt in het bezit gesteld van een bijlage 13 *quinquies*.

Op 23 januari 2018 beslist de gemachtigde wederom tot de binnenkomstweigering met teruggedrijving - asielzoeker.

Het betreft de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker, onder de vorm van een bijlage 11 *ter*, ter kennis gebracht op 23 januari 2018 en is als volgt gemotiveerd:

(...)

Beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker

In uitvoering van artikel 72, §1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt de toegang tot het Rijk geweigerd aan de heer/mevrouw, die verklaart te heten:

naam: M. S.

[...]

nationaliteit: Bangladesh

Derhalve wordt de betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt.

Reden van de beslissing:

Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten

Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning

[...]

In uitvoering van artikel 53bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt betrokkene teruggedleid naar de grens van het land waaruit hij (zij) gevluht is en waar, volgens zijn (haar) verklaringen, zijn (haar) leven of vrijheid bedreigd zou zijn.

(...)"

Op 24 januari 2018 beslist de gemachtigde tot de vasthouding in een welbepaalde, aan de grens gelegen plaats.

Op 24 januari 2018 beslist de commissaris-generaal tot de weigering van inoverwegingname van verzoekers tweede asielaanvraag.

Op 24 januari 2018 dient de verzoeker tegen de beslissing van 24 januari 2018 tot vasthouding een beroep in bij de raadkamer bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Bij beschikking van 31 januari 2018 stelt de raadkamer de verzoeker vrij. Tegen deze beschikking stelt de verweerder hoger beroep in bij de kamer van inbeschuldigingstelling.

Op 29 januari 2018 dient de verzoeker tegen de thans bestreden beslissing een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in.

Op 1 februari 2018 dient de verzoeker tegen de beslissing van 24 januari 2018 houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Het beroep wordt verworpen bij 's Raads arrest nr. 199 206 van 5 februari 2018.

Bij het arrest nr. 199 420 van 8 februari 2018 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die de verzoeker tegen de bestreden beslissing had ingesteld.

Op 20 februari 2018 dient de verzoeker een derde asielaanvraag in. Er wordt hem een beslissing tot vasthouding ter kennis gebracht, maar er volgt geen expliciete, nieuwe beslissing tot terugdrijving - asielzoeker.

Op 26 februari 2018 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag. De verzoeker stelt ook tegen deze beslissing een beroep in, dat inmiddels werd verworpen bij 's Raad arrest nr. 200 929 van 8 maart 2018.

Op 26 februari 2018 stelt de verzoeker tevens een vordering tot schorsing in bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de impliciete beslissing tot terugdrijving (bijlage 11 *ter*), die volgens hem werd genomen op 20 februari 2018, naar aanleiding van het indienen van zijn derde asielaanvraag.

Op 27 februari 2018 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die werd ingesteld tegen de (impliciete) beslissing van 20 februari 2018 houdende terugdrijving - asielzoeker (bijlage 11 *ter*). In zijn arrest nr. 200 386 van 27 februari 2018 bevestigt de Raad dat de gemachtigde op 20 februari 2018 een impliciete beslissing tot terugdrijving heeft getroffen op grond van artikel 52/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Bij gebrek aan ernstige middelen werd de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid evenwel verworpen.

Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat de verzoeker tegen de (impliciete) beslissing van 20 februari 2018 houdende terugdrijving - asielzoeker (bijlage 11 *ter*) geen beroep tot nietigverklaring heeft ingediend. Deze beslissing is dan ook definitief.

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81, tweede lid, van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. [...]”

De verweerder heeft *in casu* geen nota met opmerkingen ingediend.

2.2. Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge*, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (zie onder meer: RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden zijn vervuld: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel opleveren.

Het belang waarvan de verzoeker blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang

kan weliswaar evolueren, maar de verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Het procesbelang raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve door de Raad te worden onderzocht.

De Raad wijst erop dat in de beschikking van 11 juni 2018 aan de beide partijen de volgende vraag werd gesteld:

“(…) Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging. (...)”

De verzoeker heeft op deze vraag niet schriftelijk gereageerd.

Ter terechtzitting werd nogmaals aan de advocaat, die voor de verzoeker verschijnt, gevraagd of de verzoeker zich momenteel nog in België bevindt. Hierbij werd geduid dat deze vraag betrekking heeft op het actueel belang bij de onderhavige vordering. De advocaat van de verzoeker geeft aan geen begin van bewijs te kunnen leveren dat de verzoeker thans nog op het Belgische territorium aanwezig is.

Er werd ter terechtzitting tevens op gewezen dat de verzoeker, na het huidige beroep te hebben ingediend, een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid indiene tegen de (impliciete) beslissing van 20 februari 2018 tot terugnrijving - asielzoeker. De Raad heeft deze vordering verworpen met het arrest nr. 200 386 van 27 februari 2018. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt voorts dat de verzoeker tegen deze latere terugnrijvingsmaatregel geen beroep tot nietigverklaring heeft ingediend, zodat de latere terugnrijvingsmaatregel definitief is. Aan de advocaat van de verzoeker wordt daarom meegedeeld dat de vraag rijst of de eventuele nietigverklaring van de thans bestreden, eerdere, terugnrijvingsmaatregel van 23 januari 2018, de verzoeker nog een concreet voordeel kan opleveren nu zijn rechtstoestand wordt beheerst door de latere en definitieve terugnrijvingsmaatregel van 20 februari 2018. Gevraagd naar het actueel belang bij de huidige vordering, stelt de advocaat van de verzoeker de Raad te volgen in zijn wijsheid.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat in de voorliggende zaak een beschikking in toepassing van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet werd verstuurd, waarbij uitdrukkelijk werd gevraagd of de verzoeker zich nog in België bevindt. De verzoeker heeft hierop niet schriftelijk gereageerd en ook ter terechtzitting werd geen uitsluitstel hieromtrent gegeven.

Indien de verzoeker niet meer in België verblijft, kan hij geen voordeel meer halen uit een eventuele nietigverklaring van de bestreden akte omdat hieruit nog geen recht op verblijf of recht op binnenkomst voortvloeit en de eventuele vernietiging dus geen invloed heeft op de verblijfstoestand van de verzoeker. Bovendien wordt verzoekers situatie thans beheerst door de definitief geworden latere (impliciete) beslissing tot terugnrijving - asielzoeker (bijlage 11 *ter*) van 20 februari 2018. Ongeacht een eventuele vernietiging van de huidige bestreden akte, zal de verzoeker derhalve nog steeds onderhevig zijn aan een terugnrijvingsmaatregel.

De Raad beklemttoont nogmaals dat het procesbelang, waarvan een verzoekende partij blijkt moet geven, zoals voorzien in artikel 39/56 van de vreemdelingenwet, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en dit belang moet worden behouden tot aan de uitspraak. Wanneer het belang van de verzoeker in vraag wordt gesteld, moet hij hieromtrent een duidelijk standpunt innemen en dient hij de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (*cf.* RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

De Raad stelt vast dat de advocaat van de verzoeker ter terechtzitting geen elementen heeft aangebracht, waaruit kan blijken dat de verzoeker, gelet op de nieuwe en definitieve terugdrijvingsmaatregel van 20 februari 2018, nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing.

Er kan dan ook niet worden aangenomen dat de eventuele nietigverklaring van de thans bestreden terugdrijvingsmaatregel voor de verzoeker thans nog een nuttig effect kan sorteren nu deze nietigverklaring niet wegneemt dat de verzoeker hoe dan ook het voorwerp uitmaakt van eenzelfde terugdrijvingsmaatregel die niet enkel recenter is, maar die bovendien definitief in het rechtsverkeer aanwezig is.

Er dient bijgevolg te worden besloten dat de verzoeker niet doet blijken van het door de wet vereiste actueel belang, zodat het beroep onontvankelijk is.

Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE